

BIEŁARUSKAJA

KRYNICA

PALITYCNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)

Redakcyja adczyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod—10 zał., na paŭhoda—

5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.

HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cena abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj — 20 hroš. — za radok drobnaha druku ū adnej pałoscy.

Z polskaj ekanamičnaj palityki na ziemiach
biełaruska-litoŭskich.

Ad času kali polskim endekam udalosia razwalić adzinuju sapraŭdy krajowuju ū nas ekanamičnuju arhanizacyju — Wilenski Sajuz Koope-ratywaŭ, usio żywćio haspadarčaje ū našym krai ūliłosia i prapała ū żywći kazionna-polskim. Asnowa i warunak ekanamičnaha rostu — pry-watnaja inicjatywa i supracounictwa ūsich kra-jowych elementaŭ haspadarčych stalisia ad hena-ha mamentu i biazmetnymi niemahčymymi. Lo-hičnyja wysnaŭki endecka-polskaha šowianizmu musili dawiaści kraj naś da torby i — pryznaj-mo praŭdu — całkom dawiali.

Jakaja-ż uwa ūsim hetym rola polskich raź-biwalnikaŭ krajowawa ū nas supracounictwa na hruncie ekanamičnym? Adna z dźwiuch: 1. abo wynikaŭ pracy swaje, aźabrańčańnia našaha Kraju Palaki nie pradubačyli i tym samym lišni jšče raz dakazali swaju haspadarčuju niaŭmiełaść i niazdolnaść, što ūrešcie nie ad siahońnia celamu świetu wiedama, 2. abo da wynikaŭ „pracy“ swaje ū nas Palaki jšli susiom świadoma, kab nieahla-dajučysia na paśledztwy, zaŭładać našym Krajem i palityčna i haspadarča, h. zn. uziac sabie sytu-ju z nas zapłatu za pryniesienija nam „wolnaść, roŭnaść i braterstwa“.

Tak ci hetak, rola Palakoŭ u haspadarčym żywći našaha kraju zwodziłasia i zwodzicca da adnaho: umieła ci niaŭmieła, usioroŭna z jakoj metaj, ale zaŭsiody tolki kirawać i zahadywać. Zaśleplenyja pieramohaj palityčnaj Palaki nia cho-čuć zhadzicca na rolu zwyčajnaha tolki supracou-nika. Adsunuli Bielarusoŭ, adsunuli Ličwinoŭ, a dzie tolki zmahli — i inšych. Astalisia sami. Usio zdajecca stałasia pa myśli. Tolki plady pracy akazalisia jakraz praciŭnymi, bo adnastaronnaj dyktoŭki niacierpiačaje żywćio haspadarčaje, za-miest padymacca, niastrymana waliłasia ū biaz-donnuju propaść. Treba było naprawy i to samaj radykalnaj. Pryšoŭ majowy dziaŭžaŭny pierawa-rot 1926 h.: sanacyja, azdaraŭleńnie... Nia lohka adnak wylačycca z chwaroŭ pierajšoŭšaj u na-łoh, a ū recydywie (paŭtornaj chwaroŭbie) zach-waty chwaroŭnyja bywajuć jašče silniejšymi i nie-biaspečniejšymi.

Hetak dachodziło da časou najnawiejšych. Što dziełca pa celym našym Krai siańnia? Woźmiemo choć-by pytańnie padniaćcia kul-tury ziemlarobskaj, u čym zacikaŭlena ū nas dob-rych 80 procentaŭ usiaho nasielnictwa. Astawań-nie ū stanie pieršabytnym niebiaspečna, bo pa-hražaŭje hoładam, małaziarniŭny-ž i da taho raz-burany stan ziemlarobski ūłasnymi siłami padniac-ca nikoli nia zdoleje. Patrebna dzieła hetaha ar-hanizawanaŭja pomać uradowaja i samaŭradawaja. Na pieršy pahlad čalawieku sa starany zdawała-sia-b, što ūsio ū paradku: hrašowaja dapamoha ad Uradu jdzie, Samaŭrady abkładaŭjucca wyso-kimi na hetu metu padatkami, tam-siam pejawic-ca niejkaŭja fachowaja arhanizacyja ziemlarobska-ja, škola i h. d. Adnak jość tut niešta, što „zwy-čajnamu woku“ niedastupna. I tak: budźma spra-

wiadliwymi i pryznajmo, što Ūrad kładzie na ziemlarobstwa wydatki susiom paważnyja. Toje samaje i samaŭrady. Ale treba pryznać i toje, što zapamoha ūradowaja, najčašciej u formie pazy-čak, daloka nia koźnamu dastupna: raz dzieła ta-ho, što wysoki biarecca pracent, a druhoje, wa-žniejšaje, što pazyčku ūradawuju možna dostać nia jnakš, jak tolki cierzaj polskuju ziemlarobskuju, ci kredytowuju arhanizacyju, jakaja, samo saboj rozumiejecca, pamahaje ū pieršuju čarbu swa-im siabram. Bielarusy-ž i Ličwiny, nia chočuć zapiswacca ū arhanizacyi polskija, astajuca ū bolšaści wypadkaŭ biaz pomačy i tak dalej hi-biejuć.

Skaža niechta, čamu-ž Bielarusom i Ličwi-nom nie arhanizawacca samym, biez Palakoŭ. Adkaz hetaki: i Bielarusy, i Ličwiny arhanizujuc-ca. Tolki niwodnaja samadapamahowaja arhani-zacyja nia moža istnawać i pracawać biaz poma-čy sa starany: ad uradu, samaŭradaŭ. Bielarusy i Ličwiny hetaj pomačy, reč peŭnaja, nia majuć i tamu ū dziejnaści swajej nia mohuć raŭniacca z arhanizacyjami polskimi, jakija pomać hetu majuć. U hetym i zahwazdka, ale tut daloka jšče nie kaniec.

Jak uradowaja, tak i samaŭradawaja zapa-mohi polskimi ū nas arhanizacyjami wykarystoŭ-wajuca na škodnuju dla nas pracu, prywučaju-čy naša nasielnictwa nie da aktyŭnaj pracy nad padniaćciem swajho dabrabytu, a tolki da demo-ralizujučaha tannaha ahladańnia na pomać i wy-hady, jakija daje zapisawańnie ū polskija arhani-zacyi. Dla jasnaści rečy dadamo, što padmoha maralna apraŭdywajecca tolki na *sarhanizawań-nie* takich arhanizacyj, jakija, raz pastaŭleny na nohi, utrymajuca paśla pry żywći swaimi ūžo tol-ki siłami. Ab żywćiazdolnaści polskich arhaniza-cyjaŭ u nas skazać hetaha nielha i tamu hroš publičny na ich wydawany, jość hrošam stračany.

A što ab arhanizacyjach bielaruskich, ličwinskich i inš. u našym Krai?

Jany istnujuć taksama, tolki biaz pomačy— sami pamahać nia mohuć. Uradowaj pomačy dla ich i spadziawacca nielha. Kryšku jnakš stać spra-wa ūzajemaadnosinaŭ bielaruskich arhanizacyjaŭ samadapamahowych z samaŭradami; asabliwa ty-mi, kudy pa wybarnamu prawu prajšli nia tolki Palaki, ale i... Bielarusy.

Tut ūžo woś-woś ūsmiachałasia dola spra-wiadliwaści i dla Bielarusoŭ: bielaruskija prad-staŭniki mahli ūrešcie pryznać roŭnuju prynam-sia dolu dapamohi arhanizacyjam jak polskim, tak i *bielaruskim*. Zrozumeli heta adnak i Pala-ki hrejučyjasia ū ciopłych arhanizacyjach polskich, abo imi „niawidomaj rukoj“ tolki kirujučyja i... sprawa končana. Try ministry sanacyjnaha Ūradu, ministry: ziemlarobstwa, ziarniŭnych reformaŭ i ūnutranych spraŭ wydali anahdaj zahad, sutnaść jakoha miż inš. u tym, što samaŭrady „abdara-juca“ prawam zbirać padatki, ale pry wydawań-ni zapamohaŭ musiać kirawacca wyšnazwanym

Wielmi Paważanamu Wydaŭcu „Biel. Krynicy“,
paślu ALBINU STEPOWIČU
ū dzień Jahonnych imianinaŭ, ščyryja pažadanni
składaje

Redakcyja „B. Krynicy“.

Wilnia, 1.III. 1929 h.

ministarskim zahadam, jaki Bielarusaŭ taksama minaje, štučna, jak dahetul, pry żywći padtrymli-wajučy arhanizacyi polskija.

Uspomnienym zahadam pa zasłužie musiać zaniacca bielaruskija paśly i senatary. Tut-ža do-syć ščwierdzić, što Palaki za try blizka hady „sa-nacyi“ ničoha nie zabyłisia i ničoha nie naŭčyli-sia: sami „niadbalyja i hultajawatyja“ — hetak kaiŭsia publična z Wařawy praz radyjo Palak dyrektor Szczepan Mędrzecki ū niadzielu 24 lu-taha ū časie 14.40—15.00 hadz. — chočuć ūś-ciaż tolki zahadywać dy kirawać.

Pieršy etap het'kaha „kirawańnia“ dawłoŭ-šy byŭ Polšču da bankructwa, jakoje ū apošniu-ju tolki chwilinu było operatyŭna adkłoniena ma-jowym pierawarotam. Nia što inšaje, jak toje-ž strašydła bankructwa mahło nadyktawać Palakom i ūspomnieny „zahad troch“. Kab hety pačyn mieŭ dadatnija paśledztwy, bolš jak sum-liwajemsia. Heta ū halinę ziemlarobstwa.

U lasnoj haspadarčaj palitycy polskaj u na-šym Krai bačamo toje-ž samaje, a samyja świe-damyja sprawy Palaki nazywajuć hetu palityku... *rabunkowaj!*

Z usiaho hetaha dla nas Bielarusaŭ lohičny wysnawak het'ki:

✓ 1. żywćia swajho haspadarčaha nia možamo lučyć z żywćiom polskim, bo samo jano mała tałkowaje, a da taho kirujecca palitykaj kraj naś wyzyskiwajučaj,

✓ 2. adziny ratunak ad hality i žabactwa dla nas jość tolki ū swaich arhanizacyjach bielarus-kich, waźnaść jakich budzie raści z likam siab-roŭ u ich. Pawiadzie heta da naprawy našaha dabrabytu pry siańniešnich umowach moža pa-walniej, ale zatoje całkom peŭna.

3. Tyja-ž, čto majuć siańnia ūplywy ū kra-jowych arhanizacyjach polskich — „Kółko Rol-nicze i inš — i žjaŭlajuca sapraŭdnymi hrama-dzianami Kraju, musiać pracu bielaruskuju pryz-nać nia tolki karysnaŭ, ale i nieabchodnaj.

Z hazet.

Narešcie i Łuckiewič...

„Сялянская Гіва“ ū numary 2 s. h. zmiaščaje pad zahałoukam „Mienskaja Żwiazda“ „ab žanhlorach lewaj frazaju“ woś takija wiestki: „Mien. hazeta „Żwiazda“ orhan kompartyi ū Nr 39 (3147) z 19 h. lutaha hetak piša ab Astroŭskim i Łuckiewiču:

„Častka drobna-miaščanskaj intelihiencyi adyjšła ad lahieru nacyjanalna-wyzwalenčaj ba-račby. Adyjšoŭ Astroŭski... Adyšoŭ i Łuckiewič, jaki žanhliŭuje „lewaj“ frazaj, ale faktyčna žjaŭlajecca zdraŭnikam nacyjanalna-wyzwalen-čaj baračby, zdraŭnikam intaresaŭ bielaruska-ha pracouŭnaha narodu...“

Padajem biez komentaraŭ.

Wajennyja daŭhi i splaty adškodawańniaŭ.

Walikaja wajna, jak wiadoma, kończyła się pieramohaj Francyi, Anhlji i Ameryki nad Niemieccynaj i Austryjaj. Austryja pierastała istnawać jak wialikaja dziażawa: jana raspałasja na niekalki samastojnych dziażawaŭ, a pry ciapiersniaj Austryi astałasja tolki daŭniejšaja jaje stalica Wiena i niewialiki kawałek terytoryi z čysta niemieckim nasielnictwem (usiaho kala 7 milijonaŭ). Ciapiersniaja Austryja pierażywała i jašče pierażywaje finansawy i ekanamičny kryzys, zatym z jaje trudna spahnać jakikolwiečy wajenny doŭh.

Susim nia toje z Niemieccynaj. Heta dziażawa bahataja z boku finansawaha i ekanamičnaha, dyk jaje prymusili płacić daŭhi i wajennyja adškodawańnia. Na jaje ŭzwaliłisia za toje što jana byccam wyklikała wajnu i narabiła hetulki bład. A wiadoma — čto prajhraŭ, toj i winawat, a čto winawat, toj i płaci. Zatym pa wodle wersalskaha dahaworu pieramożcy prymusili Niemieccynaj płacić za ŭsie straty i škody зробlenyja wajujučym z Niemieccynaj dziażawam.

Ale kolki płacić? Bołš jak dwa hady ličyli ŭsie straty i škody i ŭrešcie 27.IV.1921 h. adumysłowaja komisija pastanawila, što Niemieccyna ma je zapłacić 132 miljardy załatych marak. Zdawalasja, što sprawa ŭžo skončana i Niemieccyna astałasja tolki spłacić hetu wializarnuju sumu. Adnak stałasja toje, čaho ničto amal nie spadziawaŭsia. Niemieckaja marka palaciela ŭniz tak skora, što praz jaki tydzień za jaje nia možna było kupić i adnaho siernika. Dajšo da taho, što za jajko, abo hazetu płacili pa milijardzie marak.

Što rabić? Spačatku komisija dumala, što woźmie z Niemcaŭ siłaju, ale ciapiersnia, što hołaha nie abdziareš. Treba było mianić taktyku. Bo-ž nia možna rezać kurycy, jakaja ma je nieści załatyja jajki! Jaje treba nakarmić i dahledzić. Kab Niemieccyna mahła ačuniac i ŭzmacawacca, jaje pačali karmić amerykanskimi dalarami — pażyčkami, a Francyja na ŭsiałaki wypadak zaniała ŭ studzieni 1923 h. swaim wojskam wielmi waźny niemiecki pramysłowy abšar — Ruhr, kab mieć u rukach załoh i kab mahčy jšče bolejš pacisnuć Niemieccynaj.

U kastryčniku taho-ž samaha hodu Niemieccyna ŭzwaliłasia da sajuznych dziażawaŭ z prapanowaj sklikać komisiju ekspertaŭ, kab jany wyskazalisja, ci Niemieccyna moža płacić ci nie? I woš heta komisija apracawała plan splaty daŭhoŭ. Hety plan ad swajho amerykanskaha aŭtara byŭ nazwany planam Dowes'a (čytaj: — doŭsa,) jaki byŭ staršynioju hetaj komisii.

Plan Dowes'a naznačyŭ Niemieccynie płacić praz pieršyja try hady pa paŭtara miljarda

załatych marak, a na dalej koźny hod pa paŭtracia milijarda, nie haworačy ničoha ab tym, kali heta plata ma je końcycca. A kab Niemieccyna akuratna płaciła, pastawili nad jejnymi finansami nahladača amerykanca Parkera Gilberta (čytaj: — džilberta). Niemieccyna apynułasja ŭ trudnym pałažeńni. Praz pieršyja hady wyplačywała akuratna wyznačanuju sumu. Ale apošnim časam zajawiła, što płacić pa paŭtracia milijarda nia moža i prasila pierahledzić usiu sprawu dy zmienšyć doŭh. Pry hetym jana ličyła na Ameryku, ale Parker Gilbert zajawiŭ, što Niemieccyna moža płacić nawat paŭtracia milijarda ŭ hod.

U hetakich abstawinach dnia 11. II. s. h. sabrałasja ŭ Paryży komisija ekspertaŭ (znaŭcoŭ), jakaja ma je wyrašyć hetuju sprawu. Sabralisja tamaka ŭsie tuzy anhliskaha, francuskaha, amerykanskaha i niemieckaha kapitału i pad pawadystwam amerykanca Junga radzić ŭžo katory čas dy nia mohuć dajści da nijakich pastanowaŭ.

Paryžskaja konferencyja ekspertaŭ ma je wialikaje značeńnie nia tolki dla Niemieccyny, ale i dla druhich dziażawaŭ. Sprawa ŭ tym, što Anhlja i Francyja wielmi zadaŭžylisia padčas wajny ŭ amerykanskich bankach. Ameryka spahniaje ad ich doŭh, ale jany kažuć, što addaduć tolki tady, kali addašć im Niemieccyna. Ameryka z hetym nie zhadžajecca i kaža, što splata adškodawańnia Niemieccynaj — heta adna reč, a splata daŭhoŭ Amerycy — heta reč druhaja. I zatym Ameryka (U.S.A.) damahajecca ad Anhlji i Francyi splaty daŭhoŭ niezaleźna ad niemieckich adškodawańniaŭ.

Taksama pamiž Anhlijaj i Francyjaj jošć supiarečnaści, bo Anhlja choča z Niemieccynaj spahnać adno hetulki, kolki jana prymušana płacić Amerycy, a Francyja chaciela-b spahnać nia tolki toje, što treba płacić Amerycy, ale tak-ža za straty i škody зробlenyja padčas wajny niemieckim wojskam u Francyi.

Woš komisija ekspertaŭ ma je rasputać i hety wuziel supiarečnaściaŭ i znajści wychad z trudnaha pałažeńnia, u jakim apynulisja i pieramożcy i pieramożanyja. Ci komisija znajdzie hety wychad, — pakažuć najbliżejšyja tydni.

A tymčasam hetyja supiarečnaści, jakija istnujuć pamiž kapitałam paasobnych dziażawaŭ, adbiwajucca pieradusim na pracoŭnych masach. Jak wiadoma, u Anhlji, Francyi i Niemieccynie jošć wialikaja masa biezrobotnych, katoryja nia mohuć zarabić ni dla siabie, ni dla dziażawy. Tyja-ž, što majuć rabotu, pawinny zarabić nia tolki dla siabie i dziażawy, ale i na splatu daŭhoŭ — zatym musiać płacić u skarb wialikija padatki, jakija časam nie pa sile pracoŭnym horadu i siała. Adhetul pierad koźnym uradam,

Interpelacyja

pašla Alb. Stepowiča i siabraŭ da Pana Ministra Wierawyznańniaŭ i Publičnaj Ašwiedy ŭ sprawie pahrozy zabićciom, stasawanaj kiraŭnikom pačatkowaj školy ŭ Kluščanach, Miečysławam Zaorskim, da wučnia tej-ža szkoły Janki Šymkawiča.

Kiraŭnik polskaj pačatkowaj školy ŭ Kluščanach Miečysław Zaorski (Wilenskaje Wajew.) byŭ wielmi časta abwinawačawany bačkami dawieranych jamu dzieciej pierad školnymi ŭładami za roznyja prastupki kryminalnaha charakteru, jak: deprawacyja (raspusta) wučanicy, pabićcio adnaje matki i h. d., adnak nikoli za heta nia byŭ karany, praŭdapodobna dziakujučy swajmu teroryzawańniu (zastaŭwańniu) pry daprosie šwiedkaŭ z pamiž wiaskowaj ludnaści.

U kancy minułaŭ hodu adnaho dnia wučciel Zaorski paklikaŭ u swajo pamieškańnie wučnia swajho Janku Šymkawiča, pastawiŭ jaho „ŭ kut“, pašla ŭziaŭ u ruku strelbu i kryknuć: „Ty złodziej, bandyt, za ŭsie twajo samawolstwa zastrelu ciabie“. Heta kažuć zarepetawaŭ (zapraviŭ) strelbu dy škirawaŭ lufu na chłopca, katory pad uraźańniem hetaj strašennej sceny dastaŭ nerwowuju ataku (admior).

Šwiedkam hetaha zdareńnia była Razalija Šymkawič, dziakujučy interwencyi (umiašańniu) katoraj Zaorski spyniŭ dalšaje ździekawańnie nad Jankam Šymkawičam i katoraja apawiadała ab hetym, miž inšym, Wiktaru Smalenskamu.

Usie ŭspomnienyja asoby żywuć u Kluščanach.

Treba zaznačyć, što pašla hetaha wypadku nerwowuja ataki ŭ Janki Šymkawiča pačali paŭtaracca i nashuŭ pačaŭ jon zapadać na zdaroi.

Dziela hetaha interpelanty pytajucca ŭ Pana Ministra:

Ci ma je namier u hetaj sprawie prawieści śledztwa i surowa pakarać winawataha?

Warsawa, dnia 18 lutaha 1929 h.

Interpelanty.

jak u pieramożcaŭ, tak i ŭ pieramożanych staić wialikaje i waźnaje pytańnie: Ci narod wydziarczyć uwieš padatkowy ciażar i ci spłacić uwieš doŭh bahataj Amerycy, katoraja nia choča ŭstupić ani hrošyka? Kali-ž usie majuć płacić, to ja kim sposabam i skul. Ci hetyja pytańni raźwiaża paryžskaja komisija i jak ich raźwiaża — nia ma wiadoma; zatym za pracaj hetaj komisii śladzić nia tolki finansawy świet, ale i palityčny.

Komisija pakul što ŭsie swaje narady dziarczyć u wialikim sakrecie i nia publikuje ničoha, što haworycca na jejnych pasiedžańniach.

Ab haspadarcy

Kolki i jakoha dać hnoju?

Šmat čaho patrebnaha ŭ haspadarcy možna dawiedacca z knihi, abo z hazet. Ale nikoli nielha z knihi dawiedacca ab tym, kolki sapraŭdy štučnych hnojaŭ treba dać na toje ci inšaje pole, pad tuju ci inšuju rašcinu. A heta-ž jošć tak waźnym, bo jak nadbytak, tak i niedachop adnaho choć-by tolki ŭhnajeńnia moža spryčynicca da taho, što ŭsia praca i košty samych ŭhnajeńniaŭ pojduć na marna. Kab hetak nia stałasja, treba zaŭsiody prabawać swaje hrunt, jakich ŭhnajeńniaŭ jany patrabujuć, ci jnakš kažuć, treba zakładać hnojnyja proby.

Što takaje hnojna praba, jak jana robicca i čaho moža nawučyć?

Na ŭsie heta chaj adkaža nastupny wielmi prosty przykład. Choćam napr. dawiedacca, ci aplacicca hnać danaje pole azotniakom pad awios, ci nie aplacicca? Pastupajem hetak: wybieremo kusok pola adnolkawaj jakaści, dobra jaho spracujem, admierym dźwie roŭnyja poruż z saboj lažačyja pałoski, napr. pa 10 m. udziejki i ŭšyrki. Na adnej z hetych pałosak razdiejem roŭna napr. 10 kg azotniaku *), a na druhuju pałosku nie damo ničoha. Pahnojnenaja pałoska pašla hetaha prybaranujecca, kab ŭhnajeńnie dastałasja ŭ hlebu, a cieraż 7-10 dzion abiedz-wie pałoski zasiejucca roŭnym množstwam adnolkawaje siaŭby, napr. pa 15 kg aŭsa na koźnuju pałosku. Zasiejenaje ziernie pašla hetaha adnolkawa dahladajecca i staranna špielicca.

Žbirajecca i małocicca ŭradžaj z koźnaj pałoski asobna. Ważycca pry hetym jak sałoma, tak i ziernie, a da taho raŭnajecca jšče jakašć ziernia i sałomy z pałosak hnojnenaj i niahnojnenaj.

Što pry hetym moža zdarycca? Zwyčajna — abo ŭradžaj na hnojnenaj pałoscy budzie roŭny z ŭradžajem na pałoscy niahnojnenaj, abo — što zwyčajna i bywaje — ŭradžaj na hnojnenaj pałoscy bywaje bołšy. U wypadku, kali ŭradžaj na hnojnenaj pałoscy budzie roŭny z ŭradžajem na pałoscy niahnojnenaj, aznačała-b heta, što danaja hleba azotnych ŭhnajeńniaŭ ma je ŭ sabie dosyć i dadawańnia ich nie patrebnaje. Kali-ž-by adnak ŭradžaj na hnojnenaj pałoscy byŭ bołšy, čymśia ŭradžaj na pałoscy niahnojnenaj, dyk aznačała-b heta, što hnajeńnie azotom *małto-b* aplačywacca. Kažu „małto-b“, a nie kažu prosta „aplačywałasja-b“. H. zn. — što jošć jašče niešta, što akančalna wyrašaje aplačywańnie ci nieaplačywańnie štučnych ŭhnajeńniaŭ. Hetym „niešta“ jošć padrachawańnie, što daražej ziemlarobu pryštosia-b: ci tych, u danym wypadku 10 kg štučn. ŭhnajeńnia i praca, ci heta nadwyska ŭradžaju z 10-ci kg štučnaha ŭhnajeńnia na hnojnenaj pałoscy? Naprykl. z niahnojnenaj pałoski było namaločana 150 kg aŭsianoha ziernia, a z hnojnenaj 200 kg. Roźnica 50 kg była dasiahnuta wydatkam na 10 kg azotniaka. Pierawioŭšy hetyja cyfry na ŭradžaj z 1-ho ha atrymajem, što pryrost 500 kg aŭsa kaštuje ziemlarobu wydatak na 100 kg azotniaku i pracy. Za 500 kg aŭsa płacić siahońnia 155 zł., a za 100 kg azotniaku tolki 39 zł. Znača, z adnaho ha ziemlarobu, ŭżywajučamu pad awios štučnaje ŭhnajeńnie, as-tajecca čystaha dachodu (155—39) = 116 zł. Jasna, što wyrachawańnie jošć i taki ziemlarob

używać štučnyja ŭhnajeńni budzie susiom biaz ryzyka i nie „na ślepa“.

Heta jošć tolki najpraściejšy wypadak prabawańnia adnaho ŭhnajeńnia. U życi-ž zdara-jecca zwyčajna patreba prabawać danuju hlebu na niekalki (dwa-try) ŭhnajeńniaŭ. Rabić hetkija proby bywaje ŭžo ciažej i sam niaškoleny ziem-larob, biez asabistaj pomačy ahranamičnaha ins-truktara, ich prawieści nie patrapić. Naahul-ža hnojnyja — i inšyja — proby bywajuć duža pro-styja. Wymahajuć tolki dbańnaści i akuratnaści pry prawodžańni. U praciŭnym wypadku karyści z ich nia było-b nijakaj.

Pašla ŭsiaho hetaha lišnie było-b jašče dakazawać karyść hnojnych probaŭ: jana widawočna, a dla pačynajučych pracy z štučnymi hnajeń-niami i *nieabchodna*. Heta jošć adziny dahetul znany ślach da razumnaha haspadarańnia.

Na kančatak sloŭ paru ab praktyčnym prawiadzieńni ŭ życio hetych probaŭ. Zrozumie-łaja reč, što na ŭsie heta patrebnaj ŭsie-ž ka-walak hruntu, i to nie najhorša. A heta zrabić drobnamu ziemlarobu nie zaŭsiody lohka. Tamu celyja wioski (nawat dźwie i bołš), z adnolkawymi bołš-mieš hruntami, pawinny lučycca ŭ probnuju supalku. Razam lahčej mohuć das-tać nia tolki fachowuju paradu ad specyjalista, ale i hrašowuju na heta dapamohu ad samaŭra-dawych ustanowaŭ (hmina, pawiatowy sojmik).

Čym bołš budzie ŭ nas probnych stancyj, tym chutčej wybrydziem na roŭnuju darohu da-brabytu. Ad nas samych heta zaleža.

Inż. Ad. Klimovič.

*) Kaštuje 3 zł. 90 hr.

Praŭnyja parady.

Tamašu N.

Pytańnie: Ci moža bačka raździać majemaść biaručy časć dla siabie, dla swajej żonki (maja matka) i dački i hetyja časć apisać dla adnaho syna? (Majemaść nadzielnaja).

Adkaz: Heta zrabic jon moje poŭnaje prawa; moža nawat pieradać hetuju majemaść, jakoj jon peŭna ŭłada i jakaja jość pawodle prawa jahonaj ŭłasnaściu, kamu zachocza.

Dziedawamu ŭnuku.

Pytańnie: Moj bačka ŭmirajučy pakinuŭ testament, u jakim rasparadziŭsia, kab ja ŭtrymliwaŭ pry sabie no haspadarcy jahonuju żonku (maju mačychu) praz usio jejnaje žyćcio, a siastry, kali jana budzie wychodzić zamuż, kab wydaŭ pasah. Maja mačycha z siastroj niezadowolony hetym testamentam, schawali jaho i nia chočuć padawać da začwierdźańnia. Što rabić kab hetu testament začwierdzić?

Adkaz: Testament u praciachu adnaho hodu času ad dnia śmierci testatara (Wašaha bački-niabošćyka) treba padać u Akružny sud na začwierdźańnie. Kali-ż mačycha z siastroj nia chočuć addać testamenta da začwierdźańnia, dyk Wy žwiarnieciesia z piśmiennaj prošbaj da prakurora pry Wil. Akružnym Sudzie, padajučy tych świedkaŭ, katoryja byli prysutnymi pry śpisywańni hetaha testamentu testataram, prosiacy, kab prakuror rasparadziŭsia zabrać hetu testament ad mačychi praz palicyju dzieła pieradačy jaho ŭ Akružny Sud na začwierdźańnie. Da padania treba dałučyć metryku ab śmierci testatara (wašaha bački).

Jazepu M—u.

Pytańnie: Moj brat, kab uchilicca ad zapłaty mnie 180 zł., jakija prysudziŭ Sud, pieradaŭ swaju majemaść swajej żoncy. Ci zyšču ja prysudžanyja ad jaho hrošy?

Adkaz: Prasiecie Sud, kab akt prysudu, dzieła jaho wykanańnia, pieradaŭ Sudowamu kamorniku, katory hetyja hrošy zyšču.

W. Piatuchu.

Pytańnie: Bačka adnaje asoby kupiŭ u 1907 h. 20 dzies. ziamli. Letas hety bačka pamior pakidajučy pa sabie żonku i dačku, katoraj ciapier 17 hadoŭ. Hetaja dačka choča ciapier adpisać (achwiarawać) dla mianie 5 dzies. ziamli. Dzie i ŭ kaho moźna zrabic praŭny dokument na hetych 5 dzies. i ci moža dačka hena heta zrabic?

Adkaz: Hetaha jana sama zrabic nia moža, bo jak niepoŭnaletnaja da hetaha nia maje prawa. Apiakuny nad jejnaj majemaściu tak-ža nia mohuć z hetakaj wolaj ŭłaŭniać zhadžacca. Dyk jak widać z hetaj sprawy ničoha nia wyjdzie, pakul dačka hena sama nie darsieć da 21 h. žyćcia.

Ščyryku.

Pytańnie: Letas u nas prawodzili šasu i zamiali šmat pola z pasiewami. Ci možam što wysudzić i kudy žwiartacca?

Adkaz: Pieradusim treba dawiedacca, jakaja heta daroha: pawiatowaja, kazonnaja ci hminnaja. Kali kazonnaja, to tady žwiarnieciesia da wojta, kab jon prasiŭ komisiju i acaniŭ wašy straty. Tady žwiarnieciesia da jaje instytutu, jakaja prawodziła hetu šasu, kab wam hetyja straty wypłaciła. A kali heta daroha pawiatowaja, abo hminnaja, to taksama treba kab komisija acaniła straty, ale tady žwiarnieciesia ŭ hetaj sprawie da pawiatowaha „wydziału“, kab rasparadziŭsia dakanać acenku i wypłacić wam straty. Kali-b wam u hetym admowili, dyk sprawu hetu z acenačnym aktam pieradajcie ŭ Sud: wyjhraciecie.

RADY AHRANOMA.

Pytańnie:

Nr. 8. Letas ja pasieŭ lubin na nasieńnie, ale nie pašpieŭ jaho nia tolki sabrać, ale nawat uwosieni i zaarać. Na heta pole chleŭnaha hnoju wywieści nia moźna — pieraszk dżajuć rečka i hory.

Ci moźna na hetym miescy na wiasnu. abaraŭšy i dadaŭšy jakoha-niebudź štučnaha hnoju, sadzić bulbu? W. P. ŭ Z.

Adkaz:

Nr. 8. BULBA PA LUBINIE.

W. P—u ŭ Z. U Wašym pytańni nie chapeje niekulkich waźnych danych, biez katorych nielha dać adkazu poŭnaha. Miż inš. niawiedama, jakaja hleba na hetym poli i ci lubin na jej byŭ dobra ŭdaŭšysia. Pa prawilu lubin pad bulbu musiŭ by być zaarany ŭwosieni. Nu ale kali ŭ Was užo tak stałasja, dyk starajciesia jaho zaarać wiasnoj čym chutčej: sprawa jšče nie prajhrana, asa- bliwa kali hleba lahčejšaja. Rachujučy, što lubin Waš wy- ras letas siarednie, azotnych ŭhnajeńniaŭ štučnych šmat dadawać nia treba. Rannaj wiasnoj dajcie na hena pole na ha. (hektar) najmiejš 6q (=36 pudoŭ) kainitu, da- miašaušy da jaho ciesa pierad razsiawam 3q (=18 pudoŭ) thomaslaku. Heta na wypadak, kali hleba lahčejšaja. Kali-ż by jana byla ciažejšaj (hlina, hlej), dyk dajcie žmiašaušy na ha. 3-4q kalijnaj (patasowaj) soli z 2q superfosfatu. Akramia taho, niezaleźna ad hleby, kali lubin byŭ słabiejšy, dyk treba pahnać i hnajami azotnymi: na 1 ha 1-2q sierna-amonnaj soli, abo azot- niaku, najpaźniej za tydzień pierad sadźeńniem bulby.

DA NAS PIŠUĆ.

KULTURNAJA PRACA.

W. Haradzišča, Baranawickha paw. U na- šaj wioscy jość hurtok Biel. Inst. Hasp. i Kult., jaki ŭ mieru mahčymaści starajecca pracawać nad ašwiedamleńniem susiednich wiosak i pašy- reńniem rodnaj kultury. Pi-raškody ŭ pracy biazumoŭna spatykajuca, ich treba pieramahać.

3. II s. h. teatralnaja hrupa našaha hurtka ładziła pradstaŭleńnie ŭ susiedniaj wioscy Litoŭcy. Hladzielnikaŭ było wielmi šmat, kolki mah- ła chata žmiašćić.

Adyhrany byli pjeski „Mikitaŭ łapać“ i „Bo- ty“, pašla byli deklamacyi tworaŭ biełaruskich pieśniaroŭ. Artysty-amatary wielmi dobra wyk- nali swaje roli.

Dziakujučy tamu, što jość u nas hurtok B. I. H. K., naša moładź pierastała pić harelku, a zaniałasja karysnaj pracaj dla siabie i ŭsiaho biełaruskaha Narodu. My, staryja, hledziacy na ŭsio heta wielmi ciešymsia. Woś heta adziny sposab dla paprawy moładzi. Pažadana, kab usia moładź, jak našaj wioski, tak i inšych wiosak su- siednich, zaniałasja-b hetaj karysnaj pracaj. Ta- kuju moładź usie paważajuć, i ličucca z joj, jak z paważnymi ludźmi. Dyk, pamahaj Boža pra- cawać, raźwiwacca!

Stary M. Z.

AB ARCYBISKUPSKAJ ZABARONIE.

Brasłaŭski pawiet. Wydajučy swaju adoz- wu, Wil. Arcyb. chiba-ż spadziawaŭsia mieć do- bryja dla siabie wyniki. Ale nia tudy pajšlo... Što-ż skazali kataliki-Biełarusy, pačuŭšy z kazal- nic arcybiskupskuju zabaronu čytać i pašyrać „B. Kryn.“ dy naležyć da B. Ch. D.? Nia wie- daju, jak dzie, ale ŭ našym Brasłaŭskim pawie- cie badaj što pa ŭsich parachwijnach nastoi i dumki sialan Biełarusau byli adnolkawy, bo ŭsie kazali, što adozwa Wil. Arcyb. kryūdźiačaja nie- sprawiadliwa nas Biełarusau, maje na mecie pa- lityku. Dzieła hetaha zabarona hena astalasja niawykanaŭ. Biełarusy-kataliki nie pačuwaŭca winawatymi prad Boham i sumleńniem za toje, što čytajuć „B. Krynicu“ i naležać da BChD. i nie pierastajuć wieryć, što praŭda ŭrešcie pie- ramoža.

P u h a .

MOŁADŹ, APAMIATAJSIA!

M-ka Astryna Lidzkaha paw. U našym m-ku Astrynie moładź wielmi niešwiadomaja. Mała chto ŭmieje čytać i pišać. A jak čalawiek ciomny, dyk nia choča i wučycca. Naša moładź, zamiest rabić kulturna-prašwietnuju pracu, tar- mozić jaje. Chłapcy wielmi „prasławilisja“ ŭza- jemnaj hryńioj i častymi bojkami. Ad chłapcoŭ mała astajuca i dziaučaty, jakija zamiest kab dawać chłapcom dobry prykład, taksama żywuć miż saboj u wialikaj niazhodzie. Woś adnaho razu pryšłosia mnie bačyć, jak dziaučaty, asabli- wa: T. N., N., N., S., K. i šmat inšych, miż sa- boj swarylisja; prosta da bojki dachadziła. Abzy- wali adna druhuju roźnymi brydkimi sławami. Soram im!

My časta čytajem u swaich hazetach, što taja moładź, jakaja pačała pracawać nad saboj, stałasja karysnaj nia tolki sama sabie, ale i sw- im bliźnim i ŭsiaŭ swajmu Narodu. Dyk ci nie para, kab i naša moładź padumała nad uzhada- wańniem samych siabie?!

Ci-ż nia lepš budzie, kali naša moładź za- łoża ŭ m. Astrynie hurtok B. I. H. i K. i zhur- tawaŭšysia kala takoj kulturnaj placoŭki, zamiest łaŭca i raźbiwacca, jak heta było i jość.

Biazumoŭna—lepš i hetak być musić.

—o—

U našaj škole jość wučycielka biełaruskaj mowy, ale sapraŭdy nazywać jaje hetak nia- warta. Jana na lekcyjach biełaruskaj mowy zaŭ- siody hwora tolki papolsku, bo biełaruskaj mo- wy nia wiedaje, a dziaćiej, niawiedama čamu, abzywaje „bałšawikami“. Čamu? nihto nia wie- daje, a wučycielka hetaha nia kaža. Dziŭnaje wychawańnie!

M. Ščyryk.

MOŁADŹ, DA PRACY!

W. Buchaŭščyna, Niešwiskaha paw. Dzie biednata—tam i ciemnata — kaža prykazka. Ale heta nia susim praŭda. Naša wioska takaja bied-

naja, što nia wiedaju, ci jość dzie druhaja taka- ja na świecie, ale kab była užo takaja ŭ našaj wioscy ciemnata, dyk hrech skazać. U minułyja hady moładź naša krychu kratałasja i pakazała, što jana nia susim tak užo ciomnaja. Stawili spektakli, śpiawali swaje rodnaja biełaruskija pieśni, deklamawali pryhožyja wieršy. Wiesialej było i staršym hladzić na swaju budućniju i jany, padachwočany moładździu, taksama bra- lisia da ašwietnaj pracy: padawali deklaracyi na rodnuju biełaruskaju školu. Ciapier niejak krychu naša moładź prysnuła, dyk i starejšyja apuścili ruki.

Dyk moładź, da pracy! Nia moźna hultajawać. Zarhanizuj, darahaja moładź, u našaj wioscy hur- tok Biel. Instytutu Haspadarki i Kultury i pracuj dzieła dabra swajho i biełaruskaha narodu. Hle- dziačy na wašu pracu dapomohuć Wam i starej- šyja. Tolki praz arhanizacyju i ašwietu moźna daćci da lepšaj budućniju.

Zorka.

STATYSTYKA.

Nowy-Dwor, Lidzkaha paw. U m-cy śnież- ni 1928 h. u nas byŭ śpis ludziej — statystyka. Treba adznačyć, što i ciapier, jak i ŭ 1921 ho- dzie, rabili hetuju pierapiš polskija wučycieli hminnyja pisarki i inšyja panky. Ab sympatyi hetych pierapišćykaŭ da Biełarusau chiba pišać jość lišnim, bo i tak usie dobra ab hetym wie- dajuć. Adnak u hetaj pierapisi 1928 h. rubryka biełaruskaja ŭ našaj hminie ŭzrasła ŭtraja. U 1921 h. u nas naličyli tolki 1.334 Biełarusau, a ŭ 1928 h. — 4.327. Zatoje Pałakoŭ pamienšała bołš jak na 2 tysiačy. Jak bačam, dyk świedamaść bieł- aruskaja raście. Dobra było-b—kab z koźnaj hmi- ny padawali takija wiestki: moźna było-b sasta- wić ahlunuju statystyku prynamsia choć pa pa- wietach.

Nowa-Dworski.

Z Wilni.

Apelacyjny Sud na „Hramadoj“ 28 lutaha s. h. pačaŭsia razhlad sudowaj sprawy nad „Hramadoj“ u Wilenskim Apelacyjnym Sudzie. Na Sud paklikana 27 świedkaŭ.

Śmierć Anny z Alachnowičau Umiastoŭ- skaj. 27 lutaha s. h. pamiarła majučyja 70 hadoŭ Anna Umiastoŭskaja, matka Fr. Umiastoŭskaha.

Redakcyja „B.—Kr.“ na hetym miescy wy- ražaje hram. Fr. Umiastoŭskamu nad strataj koźnamu sercu ludzkomu darahoj matki, ščyraje spačućcio.

Nowy inspektar Prawaśl. Duch. Semi- naryi. Pawodle hazetnych wiestak na stanowišča inspek- tara Praw. Duch. Seminarij paklikany hram. Aleks. Mi- chalewič, wučyciel Wil. Biel. Himnazyi.

Naša pošta.

Michasiu Ščyryku. — Z prysłanaha kary- stajem, dziakujem, pišecie čaściej.

Turčyku. — Prošbu Wašu spaŭniajam. St. St. — Na Wašu prošbu hazetu Wam pasyła- jem. Jak paprawiacca Wašy warunki, nie zabywajciesia ab nas.

„Ungur“ — Hazetu Wam pasyłajem. Halijeŭskamu Hrošy ad Was atrymali. Ha- zetu pasyłali Wam ad Nowaha Hodu i dziwić nas. Čamu Wy jaje nie atrymliwajecie. Žwiarnieciesia na poštu. U Instytut prysłanaje pieradali.

Hrybu. — Atrymali, dziakujem. Pišecie do nas čaściej z Wašaje staronki.

Łukašewiçu — Adras Waš žmienieny. Haze- ta pasyłajecca Wam ad pačatku hodu.

Tamašniamu N. — Atrymali, dziakujem, proś- bu spoŭnim. Hazetu budziem pas- lać, praŭnyja parady damo M. Ašmianskam u.—Z prysłanaha skarystajem, dziakujem, pišecie.

J. P. Za prysłanaje dziakujem, karystajem. Pišecie da nas ab roźnych u Was zdzeńniach.

A. Filewiču. — Prošbu Wašu pieradali ŭ kni- harniu „Pahoni“, jakaja knižku prošanuju, Wam wyśle.

Pahadawu. — Atrymali, dziakujem, na abieca- naje čekajem.

Dziedawamu ŭnuku. Praŭnyja parady dajem. Pakulniewiču. — Dramu Wašu atrymali. U hetaj sprawie wysłali Wam piśmo.

Durejku. — Prošby Wašy spoŭnili.

Sławianinu. — Z materyjału skarystajem, prošbu spaŭniajam. Adras „Sachi“: Wilenskaja 8. Hada- waja padpiska 3 zł., ab wysłaŭni hadawika „Sachi“ pa- wiadomim jejnuiu redakcyju.

Atrymali ad: Ks. Kurlandzkaha 33 zł. 53 hr. p. Šacha A. 13 zł. Arbeiter-Bucherstube 6 zł. Gudoly i Łukašewiča pa 5 zł. Rukiewiča 4 zł., Smyka 3 zł. Uści- nowiča 2, Bieluna i Jurgieła pa 1 zł.